

[Poul Nødgaard]

arbejde, og jeg håber på, at der senere kan blive rettet op på det, bl.a. i forbindelse med regeringens forestående udarbejdelse af den såkaldte handlingsplan.

Jeg vil lade problemerne i forbindelse med land- og byzoneovenligge. Jeg synes, vi har været ganske godt omkring dette spørgsmål, så det anser jeg for at være mere eller mindre udebatteret i hvert fald fra min side, og jeg mener, at regeringen har fået de signaler på land- og byzoneområdet, som regeringen har brug for for at kunne arbejde videre med de tanker, der er kommet fra de forskellige partier her i dag.

Men jeg vil sige noget andet. Folketinget, med partiet Venstre i spidsen, har også sin andel i, at nogle ting på landet er gået skævt. Jeg spørger Venstre og specielt ordføreren: Var det ikke Venstre, der for nogle år siden gjorde det muligt for kommunerne at nedlægge skoler i et snuptag? Hvordan rimer det med, at Venstre står for det nære samfund? Det er et helt konkret spørgsmål, som jeg gerne vil have besvaret.

Hvad sker der – stadig væk til Venstre – når en skole i sognet forsvinder? Vi ved det alle. Et kulturelt samlingssted forsvinder til ubodelig skade for det lokale fællesskab, og vi ved også, at i det øjeblik skolen først er nedlagt, genopstår den desværre aldrig.

I Ringsted, hvor jeg bor og er medlem af byrådet, har vi netop ladet et analyseinstitut gennemføre en såkaldt imageundersøgelse for at få fastslået borgernes syn på den kommunale service. Her var det glædeligt at kunne konstatere, at landbefolkningens tilfredshed med kommunale tilbud procentvis oversteg bybefolkningens tilfredshed. Hvad er så årsagen til dette? Jeg er ikke i tvivl om, at det skyldes byrådets målbevidste arbejde for at gøre Sjællands geografisk set største kommune til en enhed, hvor f.eks. gode hal- og idrætsfaciliteter i landområderne også forefindes.

De mange lokale forsamlingshuse, som stadig væk forefindes i landområderne, har også og bør have kommunal bevågenhed.

Den kollektive trafik skal nok ses lidt efter i sømmene, men problemer på dette område synes jeg man trygt og roligt kan overlade til kommunerne og amtskommunerne, som har ganske vide beføjelser inden for den eksisterende lovgivning på trafikområdet.

Jeg tror personlig på, at en af vejene for den kollektive trafik er, at man måske ikke længere altid kører med de helt store busser. Jeg tror, der kan laves mange systemer, hvor man kan tilkalde minibusser og den slags og dermed løse en del af problemerne for bl.a. vore ældre medborgere, og jeg ved også, at der i ganske mange kommuner findes vældig gode tiltag på det kollektive trafikområde.

Men jeg vil sige noget om de skattemæssige elementer; de spiller nemlig også ind. Her er jeg tilfreds med, at det udvalg, der har barslet med betænkningen, foreslår – jeg understreger »foreslår« – at grundskylden skal kunne fastsættes til nul, hvis der lokalt er stemning herfor. Det er fuldstændig ude af trit at tale om, at beslutningerne skal træffes lokalt, når der her i Folketinget findes en lovgivning, der fastsætter grundskyldpromillernes størrelse. Denne lov skal simpelt hen ophæves.

En anden måde at vende udviklingen på er at se på det såkaldte befordringsfradrag. Folk på landet har generelt meget længere til arbejde end folk i byerne, og derfor er det også nødvendigt at se på dette befordringsfradrag. Men det er nok helt anderledes og mere drastiske ting, der skal sættes i værk end det, udvalget foreslår i sin rapport.

Jeg kunne – måske lidt provokerende – sige, at en af vejene frem kunne være, at de enkelte kommuner selv fastsatte befordringsfradraget. Skete dette, ville der måske ligefrem blive en sund konkurrence mellem landkommunerne om at trække folk til. Men dette forslag kan man jo også tage ind på computeren for at se, om der er ideer i det.

Udvalget har som nævnt fremsat en række forslag, men jeg må desværre sige, at nogle af forslagene har meget ringe effekt. Det drejer sig ganske enkelt om at få folk til at flytte ud i de tyndt befolkede områder; kun derved bliver der mere aktivitet, og det er lige præcis det, vi har brug for.

Fremskridtspartiet vil gerne være med til at bidrage til denne øgede aktivitet i landdistrikterne. Og så skal der ikke mindst være en økonomisk gulerod for folk til at flytte på landet, og det er i den forbindelse, jeg bl.a. beder regeringen om, når de skal lave deres handlingsplan, at se på, om der kunne fremsættes nogle helt præcise, konkrete forslag, som kunne få folk til at sige: Der er virkelig idé i det dér og